

„Má někdo v této místnosti pochybnosti ohledně plánu spasení? To my nemáme, a jsme vděční za otce a matku, kteří nás učili tomuto plánu dokonale důvěřovat.“

Mluvím ke všem, kteří trpí a truchlí, ke všem, kteří čelí nebo budou čelit zkouškám a výzvám v tomto životě. Mé poselství je pro všechny, kteří jsou ustaraní, vystrašení nebo ztratili odvalu. Mé poselství je pouhou ozvěnou, připomenutím stále rady útěchy, kterou milující Otec poskytuje svým dětem od počátku světa.

„Pamatujte, pamatujte, že na skále Vykupitele našeho, jenž jest Kristus, Syn Boží, musíte postavit základ svůj; aby, až ďábel vyše mocné větry své, ano, šípy své ve vichřici, ano, až vás bude tlouci všechno krupobití jeho a mocná bouře jeho, to nemělo nad vámi žádná moci k tomu, aby vás to stáhlo do propasti bídy a nekonečné bědy pro onu skálu, na níž jste postaveni, která je jistým základem, základem, stavějí-li lidé na něm, nemohou padnouti.“⁷

Svědčím o Něm, že přemohl svět, že na nás nikdy nezapomene, a ani nás neopustí, neboť nás má vyryté do dlaní rukou svých.⁸ Svědčím o tom, že ti, kteří dodržují Jeho přikázání, porostou ve víře a v naději. Obdrží sílu k překonání všech životních zkoušek. Naplní je pokoj, který „převyšuje všeliký rozum“.⁹ Ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

ODKAZY

1. Sarah DeArmon Rich, in Carol Cornwall Madsen, *Journey to Zion: Voices from the Mormon Trail* (1997), 173–74; spelling modernized.
2. Moroni 7:40–42.
3. Viz Zjevení 7:14–17.
4. Viz Jakub 2:19.
5. Průvodce k písmům, „Věřiti, víra“.
6. „Pojď, Svatý, pojď“, ZNPPD 1, str. 4.
7. Helaman 5:12.
8. Viz 1. Nefi 21:16.
9. Viz Filipenským 4:7.

Starší M. Russell Ballard

Kvorum Dvanácti apoštolů

Matky a dcery

V těchto posledních dnech je zásadní, dokonce rozhodující, aby si rodiče a děti vzájemně naslouchali a jeden od druhého se učili.

Bratři a sestry, před šesti měsíci jsem na kněžském zasedání generální konference hovořil k otcům a synům. Jak si asi dovedete představit, mých 5 dcer, 24 vnuček a stále rostoucí počet pravnuček si žádá vyrovnání. A tak budu dnes hovořit zejména k matkám a dcerám v Církvi.

Moje drahá manželka Barbara má na naše dcery a vnučky vliv věčného významu – a stejný vliv mají na oplátku i ony na ni. K zásadním úlohám matek a dcer patří to, že si vzájemně pomáhají prozkoumávat své neomezené možnosti navzdory podkopávajícím vlivům světa, v němž je ženství a mateřství znehodnocováno a přetvářeno.

Když před téměř jedním stoletím mluvil president Joseph F. Smith k ženám v Církvi, řekl: „Vy nemáte být vedeny ženami světa; vy máte vést ... ženy světa ve všem, co je chvályhodné, ve všem, co je božské, ve všem, co povznáší a očisťuje děti lidské.“ (*Učení presidentů Církve: Joseph F. Smith* [2003], 184.)

Sestry, my, vaši bratři, nemůžeme dělat to, k čemu jste byly ještě před založením světa božsky určeny právě vy. Můžeme se o to pokusit, ale těžko můžeme doufat, že napodobíme vaše

jedinečné dary. Na tomto světě není nic tak osobního, tak blahodárného nebo tak život měnícího, jako je vliv spravedlivé ženy.

Je mi jasné, že některé z vás, mladé ženy, nemáte maminku, se kterou byste si o takových věcech mohly povídat. A mnohé z vás, sestry, nemáte v současné době dceru. Ale protože *všechny* ženy mají ve své božské podstatě jak vrozený talent, tak vrozené správcovství matky, týká se většina toho, co budu říkat, stejnou měrou babiček, tet, sester, nevlastních matek, tchyní, vedoucích i dalších rádkyň, které občas suplují v onom důležitém vztahu mezi matkou a dcerou.

Mladé ženy, vaše maminka vás má moc ráda. Vidí ve vás naději budoucích generací. Všechno, čeho dosáhnete, každý problém, který překonáte, jim přináší čistou radost. A podobně i *vaše* starosti a trápení jsou i *jejich* starostmi a trápeními.

Dnes bych rád dal vám, mladým ženám, několik rad, jak můžete v plné míře využívat svého vztahu s maminkou. A pak se chci i s matkami podělit o několik myšlenek týkajících se toho, jak mohou v co největší míře uplatňovat vliv, jež mají na dcery i na další členy rodiny.

Naneštěstí je až příliš snadné uvést příklady nejasného a zkresleného obrazu ženství v současné společnosti. Nestydaté, nemorální a nestřídmé ženy zaplňují rozhlasové a televizní stanice, okupují časopisy a vkrádají se na filmová plátna – a při tom všem je svět oslavuje. Apoštol Pavel prorocky hovořil o „časech nebezpečných“, jež nastanou v posledních dnech, a výslovně se zmínil o jedné věci, která mu nejspíš připadala obzvláště nebezpečná: „[pošetilé ženy] obtížené hříchy, kteréž vedeny bývají rozličnými žádostmi“ (2. Timoteovi 3:1, 6). Dnešní populární kultura často prezentuje ženy jako pošetilé, obyčejné, hloupé a bezmocné. Nahlíží na ně jako na pouhou věc, znevažuje je a poté prohlašuje, že ženy mohou na muže udělat dojem pouze svou svůdností – což je jednoduše ta nejnebezpečnější a nejrozšířenější představa, kterou protivník ženám podsunuje.

A tak vás, drahé mladé ženy, celým

srdcem naléhavě žádám, abyste své vzory a životní rádce nehledaly v současné kultuře. Vzor hodný následování hledejte prosím u své věrné matky. Berte si příklad z *ní*, nikoli z celebrit, jejichž měřítka nejsou Pánovými měřítky a jejichž hodnoty nejspíš nezohledňují věčné zásady. Vzhlížejte ke své matce. Učte se z jejich silných stránek, z její odvahy a věrnosti. Naslouchejte jí. Možná není expertem v psaní esemesek; a možná ani nemá profil na Facebooku. Ale když dojde na otázky srdce a na záležitosti týkající se Pána, má bohaté znalosti. Až se přiblíží váš sňatek a role mladé matky, bude pro vás maminka největším zdrojem moudrosti. Žádný jiný člověk na zemi vás nemiluje stejně a není ochoten obětovat toho tolik, aby vás povzbudil a pomohl vám nalézt štěstí – v tomto životě i na věky.

Mějte svou maminku rády, mladé sestry. Važte si jí. Naslouchejte jí. Důvěřujte jí. V srdci chce pro vás jen

to nejlepší. Záleží jí na vašem věčném bezpečí a štěstí. Budte k ní tedy laskavé. Budte shovívavé k jejím nedokonalostem, neboť ty ona má. Všichni je máme.

Matky, nyní bych se rád podělil s vámi o několik myšlenek, o tom, jakou zvláštní úlohu hrajete v životě své dcery. Jedna naše rodinná přítelkyně často cestuje se členy své širší rodiny. Její hlavní postřeh z každé cesty se týká toho, jak moc se mladé ženy chovají jako jejich matky. Je-li matka šetrná, je šetrná i dcera. Je-li matka skromná, je skromná i dcera. Nosí-li matka na shromáždění svátosti „žabky“ a neformální oblečení, nosí je i dcera. Matky, váš příklad je pro vaši dceru nesmírně důležitý – i když to možná ona sama nepřizná.

V průběhu celé lidské historie byly ženy vždy učitelkami morálních hodnot. S výukou svých dětí začínají již v kolébce a pokračují v ní po celý jejich život. V dnešní době je naše

společnost bombardována mylnými představami o ženství a mateřství, a ty jsou nebezpečné a hanebné. Bude-li se jimi vaše dcera řídit, může skončit na cestě vedoucí k hříchu a k sebeznice-ní. Je možné, že si to vaše dcera neu-vědomí, dokud jí to nevysvětlíte – nebo ještě lépe, dokud jí neukážete, jak se správně rozhodovat. Jako matka v Izraeli představujete pro svou dceru hlavní obrannou linii proti nástrahám tohoto světa.

Matky, je mi jasné, že se občas zdá, že naše děti nevěnují lekcím, kterým se je snažíme naučit, pozornost. Věřte mi – znám onen otrávený pohled, jež vrhají dospívající děti zrovna ve chvíli, kdy se dostáváte k té části svého uče-ní, která je podle vás nejdůležitější. Dovolte mi ujistit vás o tom, že i když si myslíte, že vás dcera vůbec nepo-slouchá, tak se od vás přesto učí – protože sleduje, zda vaše skutky odpo-vídají vašim slovům. Jak údajně řekl Ralph Waldo Emerson: „To, co děláte, mluví tak hlasitě, že neslyším, co říká-te.“ (Viz Ralph Keyes, *The Quote Verifier* [2006], 56.)

Učte svou dceru nacházet radost ve výchově dětí. Právě v této oblasti mo-hou mít její láska a talenty největší vý-znam pro věčnost. V této souvislosti přemýšlejte o pokynu presidenta

Harolda B. Leeho, že „nejdůležitějším ... dílem, které budete kdy konat, bu-de práce mezi stěnami vašeho vlastní-ho domova“. (*Teachings of Presidents of the Church: Harold B. Lee* [2000], 134.) To platí samozřejmě pro každé-ho z nás, ale obzvláště mocné je to tehdy, uvažujeme-li o vztahu matky a dcery.

Matky, učte svou dceru, že věrná dcera Boží se vyhýbá pokušení po-mlouvat nebo posuzovat druhé. V ká-zání určeném Pomocnému sdružení v Nauvoo Prorok Joseph sestrám řekl: „Jazyk je neukázněná část těla – držte jazyk za zuby ohledně toho, co je ne-důležité.“ (*Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith* [2007], 455.)

V posledních letech vyšlo mnoho článků, knih a filmů o ženách a dív-kách, jež pomlouvají druhé a jsou „podlé“. Satan se neustále snaží zničit tu nejcennější část ženina božského charakteru – přirozenou schopnost vychovávat.

Právě ve vztahu matky a dcery se dcera učí zásadám výchovy tím, že sama vychovávána. Je milována. Je učena a na vlastní kůži poznává, jaké to je mít někoho, kdo se o ni zajímá natolik, že ji napomene, a přitom ji současně i povzbuzuje a důvěřuje jí.

Sestry, nezapomínejte na to, že

zdrojem veškeré morální a duchovní moci je Bůh. Přístup k této moci získá-váme tím, že s Ním uzavřeme smlouvy a pak tyto smlouvy dodržujeme. Matky, učte své dcery, proč je důležité uzaví-rat smlouvy, a poté jim buďte v tom, jak tyto smlouvy dodržovat, takovým příkladem, aby měly touhu být hodny vstupu do chrámu.

To v dnešním světě znamená, že s nimi budete mluvit i o sexuálních otázkách. Vaše dcery, stejně jako vaši synové, vyrůstají ve světě, který otevře-ně propaguje předčasnou, nahodilou a bezstarostnou promiskuitu. Nestydaté a necudné ženy jsou idealizovány a pří-liš často oslavovány a napodobovány. Ačkoli můžeme ve své rodině podnik-nout kroky, jež omezí riziko toho, že budeme těmto nechutným prvkům současného života vystaveni, je ne-možné, aby vaše dcery těmto vlezlým sexuálním projevům a pokušením, jež je obklopují, unikly zcela. Je nutné, abyste si na toto téma často a otevřeně povídaly a abyste přitom své dcery uči-ly pravdivým zásadám.

Například musejí rozumět tomu, že když nosí oblečení, které je příliš přiléhavé, příliš krátké nebo má hluboký výstřih, tak nejenže vysílají falešné sig-nály mladým mužům, s nimiž se stýka-jí, ale rovněž si v paměti uchovávají falešnou představu o tom, že hodnota ženy závisí výhradně na jejím tělesném půvabu. Toto nikdy nebylo a ani nikdy nebude součástí spravedlivého popisu věrné dcery Boží. Je třeba, aby toto slý-chaly – jasně a opakovaně – z vašich úst. A je třeba, aby viděly na vašem po-sitivním a důsledném příkladu vaše měřítko pro oblékání, upravenost a slušné chování.

Všichni mladí budou uzavírat a do-držovat smlouvy ochotněji, pokud se naučí, jak rozpoznat přítomnost a hlas

Ducha. Učte své dcery tomu, co se týká Ducha. Vedte je ke studiu písem. Připravujte jim takové zážitky, které jim pomohou vážit si v životě požehnání kněžské moci. Budou-li dodržovat smlouvy, naučí se, jak rozpoznat hlas Pána a jak obdržet osobní zjevení. Bůh skutečně vyslyší a zodpoví jejich modlitby. Téma Vzájemného sdružení pro rok 2010 se týká naší mládeže i nás všech: „Posilni se a [odvahu] měj, neboj se, ani lekej, nebo s tebou jest Hospodin Bůh tvůj, kamž se koli obrátíš.“ (Jozue 1:9.) Toto mladé lidi bezpečně dovede k požehnáním domu Páně.

Ujistěte se, že vědí, že dodržování smluv je tou nejbezpečnější cestou k věčnému štěstí. A je-li to nutné, učte je, jak činit pokání a jak se uchovat čistými a způsobilými.

Pokud vám má slova připadají povědomá, bratři a sestry, je to proto, že jsem k rodičům a jejich dětem hovořil na třech generálních konferencích za sebou. Vloni v dubnu jsem vyzval mladé lidi k tomu, aby se poučili z minulosti. Cituji z onoho proslovu: „Když jste ochotni naslouchat a učit se, můžete se některé nejdůležitější věci pro život naučit od těch, kteří vás předešli. ... Jak mnohem lepší bude váš život, když budete následovat šlechetný příklad věrných následovníků Kristových.“ („Poučte se z minulosti“, *Liabona*, květen 2009, 31, 33).

Vloni v říjnu jsem na kněžském zasedání promlouval k otcům a synům a dnes jsem hovořil převážně k matkám a dcerám. Každý proslov byl odlišný, ale přesto podobný. Doufám, že v nich vidíte určitý vzor a jedno jasné a společné poselství – že v těchto posledních dnech je zásadní, dokonce rozhodující, aby si rodiče a děti vzájemně naslouchali a jeden od druhého

se učili. To, o čem jsem hovořil, nejsou jen nedůležité návrhy. Jsou podstatou a samotným středem Božího plánu pro naše věčné štěstí a pokoj.

Církev vám bude pomáhat, kdekoli to bude možné. Jsme zde proto, abychom vás, rodiče a děti, podporovali a pomáhali vám. Ale tím nejdůležitějším místem, kde se mládež může dnes připravit na to, že zítra povede vlastní rodinu a Církev, je domov. Naším úkolem, matky a otcové, je udělat vše, co můžeme, abychom naší mládeži pomohli stát se věrnými a spravedlivými muži a ženami. A právě doma musíme učit evangelium slovem a příkladem.

Své poselství zakončím těmito pro-rockými slovy presidenta Josepha F. Smitha: „Naše [rodinné] svazky nejsou zamýšleny výlučně pro tento život, pro

čas, jak ho odlišujeme od věčnosti. Žijeme na čas a na věčnost. Vytváříme svazky a vztahy na čas a na celou věčnost. ... Kdo, kromě Svatých posledních dnů, rozjímá o myšlence, že po smrti bude naše rodinná organizace pokračovat? Že otec, matka a děti se navzájem poznají ...? Že tato rodinná organizace je jednotkou ve velké a dokonalé organizaci Božího díla a že vše je určeno, aby pokračovalo po celý čas a věčnost?“ (*Učení presidentů Církve: Joseph F. Smith*, 385, 386.)

Kéž nám Pán žehná, abychom se mezi stěnami svého vlastního domova navzájem učili, vychovávali a připravovali na ono veliké dílo, jež musí teď i v budoucnu konat každý z nás. O to se modlím ve jménu Pána Ježíše Krista, amen. ■